DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 15 september 2005 *

I mål C-199/03,

angående en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 230 EG, som väckts den 13 maj 2003,

Irland, företrätt av D. O'Hagan, i egenskap av ombud, biträdd av P. Gallagher, SC, och P. McGarry, BL, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av L. Flynn, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna R. Silva de Lapuerta (referent), R. Schintgen, G. Arestis och J. Klučka,

generaladvokat: A. Tizzano,
justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 13 januari 2005,

och efter att den 24 februari 2005 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Irland har yrkat att domstolen skall ogiltigförklara kommissionens beslut K(2003) 99 av den 27 februari 2003 om nedsättning av det stöd från Europeiska socialfonden som beviljades genom kommissionens beslut K(94) 1972 av den 29 juli 1994, K(94) 2613 av den 15 november 1994 och K(94) 3226 av den 29 november 1994 (nedan kallat det omtvistade beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

Förordning (EEG) nr 2052/88

2 Artikel 4.1 i rådets förordning (EEG) nr 2052/88 av den 24 juni 1988 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet samt om samordning av deras verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter (EGT L 185, s. 9), i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2081/93 av den 20 juli 1993 (EGT L 193, s. 5; svensk specialutgåva, område 14, volym 1, s. 17) (nedan kallad förordning nr 2052/88), har följande lydelse:

"Gemenskapens åtgärder skall vara sådana att de kompletterar eller bidrar till motsvarande nationella åtgärder. De skall fastställas i nära samarbete mellan kommissionen, berörd medlemsstat, de behöriga myndigheterna och finansieringsorganen samt — inom ramen för varje medlemsstats nationella bestämmelser och praxis — de ekonomiska och sociala parter som utses av medlemsstaten på nationell, regional, lokal eller annan nivå, och alla parter skall delta som partners med ett gemensamt mål. Detta samrådsförfarande kallas fortsättningsvis 'partnerskapet'. Partnerskapet skall omfatta förberedelsen och finansieringen liksom förhandsbedömningen, övervakningen och utvärderingen av verksamheterna.

Partnerskapet skall genomföras i överensstämmelse med respektive parts institutionella, juridiska och finansiella befogenheter."

3 I artikel 13.3 i förordningen föreskrivs att det gemenskapsstöd som beviljas av strukturfonderna, för de åtgärder som utförs i de regioner som är berättigade till stöd enligt mål 1, uppgår till maximalt 75 procent av den totala kostnaden och som allmän regel till minst 50 procent av de offentliga utgifterna.

Förordning (EEG) nr 4253/88

4 Enligt artikel 9.1 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2052/88 om samordningen av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter (EGT L 374, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2082/93 av den 20 juli 1993 (EGT L 193, s. 20; svensk specialutgåva, område 14, volym 1, s. 30) (nedan kallad förordning nr 4253/88), får bidragen från strukturfonderna inte ersätta offentliga utgifter för strukturåtgärder eller motsvarande utgifter som täcks av medlemsstaten i någon del av de geografiska områden som är stödberättigade enligt ett mål.

5 Enligt artikel 17.2 i förordningen skall de finansiella bidragen från fonderna beräknas i förhållande antingen till den totala stödberättigande kostnaden eller den totala offentliga eller motsvarande stödberättigande utgiften (på nationell, regional eller lokal nivå och på gemenskapsnivå) för varje åtgärd (åtgärdsprogram, stödordning, globalt stöd, projekt, tekniskt bistånd eller undersökning).

6 I artikel 23 i förordningen, som har rubriken "Finansiell kontroll", föreskrivs följande:

"1. För att garantera fullbordandet av de verksamheter som genomförs av offentliga eller privata entreprenörer skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra verksamheterna, nämligen

— att regelbundet kontrollera att de verksamheter som finansieras av gemenskapen har genomförts korrekt,

— att förhindra överträdelser och vidta sanktioner mot sådana,

— att återkräva medel som förlorats till följd av överträdelse eller försummelse. Utom i fall när medlemsstaten, förmedlaren eller entreprenören lägger fram bevis för att de var oskyldiga till överträdelsen eller försummelsen skall medlemsstaterna vara skyldiga att återbetala felaktigt utbetalade belopp. ...

Medlemsstaterna skall informera kommissionen om de åtgärder som de vidtar i detta syfte och särskilt anmäla till kommissionen en beskrivning av de administrations- och kontrollsystem som inrättas för att se till att verksamheterna genomförs effektivt. De skall regelbundet informera kommissionen om hur de administrativa och rättsliga förfarandena framskrider.

Medlemsstaterna skall upprätta lämpliga nationella kontrollrapporter för de åtgärder som omfattas av programmet eller om andra berörda verksamheter och hålla dem tillgängliga för kommissionen.

Så snart denna förordning träder i kraft skall kommissionen fastställa genomförandebestämmelser för denna punkt i enlighet med det förfarande som avses i avdelning VIII och informera Europaparlamentet om detta.

2. Utan att det påverkar de kontroller som utförs av medlemsstaterna i enlighet med nationell lagstiftning och administrativa bestämmelser och utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 206 i fördraget eller någon inspektion som utförs enligt artikel 209 c i fördraget får kommissionens tjänstemän eller andra företrädare utföra kontroller på platsen, inklusive stickprovskontroller, beträffande verksamheter som finansieras av strukturfonderna och av deras förvaltnings- och kontrollsystem.

Innan kommissionen genomför kontroller på platsen skall den underrätta den berörda medlemsstaten i syfte att få all nödvändig hjälp. Om kommissionen utför kontroller på platsen utan att varsla om det skall dessa följa de överenskommelser som sluts i enlighet med bestämmelserna i finansförordningen inom ramen för partnerskapet. Medlemsstatens tjänstemän eller andra företrädare får delta i sådana kontroller.

Kommissionen får begära att den berörda medlemsstaten utför en kontroll på platsen för att kontrollera att ansökan om utbetalning är formellt riktig. Kommissionens tjänstemän eller andra företrädare får delta i sådana kontroller på platsen och skall delta om den berörda medlemsstaten begär det.

Kommissionen skall se till att varje kontroll som den utför genomförs på ett samordnat sätt för att undvika upprepade kontroller av en verksamhet under samma period. Den berörda medlemsstaten och kommissionen skall omedelbart utbyta all relevant information om resultaten av de utförda kontrollerna.

3. Under en period om tre år efter den sista betalningen till en verksamhet skall det ansvariga organet eller myndigheten för kommissionen hålla tillgänglig all dokumentation om utgifter och kontroller av verksamheten."

7 I artikel 24 i förordning nr 4253/88, som har rubriken "Reduktion, suspension och upphävande av stöd", föreskrivs följande:

"1. Om en verksamhet eller åtgärd inte förefaller berättigad till vare sig en del av eller hela det tilldelade stödet skall kommissionen genomföra en lämplig granskning av

fallet inom ramen för partnerskapet och särskilt begära att medlemsstaten eller de myndigheter som den utser att genomföra åtgärden framlägger sina kommentarer inom en fastställd tidsgräns.

2. Efter granskningen får kommissionen reducera eller suspendera stödet till den berörda verksamheten eller åtgärden om granskningen visar någon överträdelse eller väsentlig förändring som påverkar villkoren för att genomföra verksamheten eller åtgärden och för vilken man inte ansökt om kommissionens godkännande.

3. Varje belopp som erhållits felaktigt och återtas skall återbetalas till kommissionen ..."

Bakgrund till tvisten

8 Genom beslut 94/626/EG av den 13 juli 1994 om fastställande av en ram för gemenskapsstöd för gemenskapens strukturåtgärder i de regioner i Irland som omfattas av mål 1, det vill säga hela Irland (EGT L 250, s. 12), godkände kommissionen nämnda ram för perioden den 1 januari 1994 –31 december 1999.

9 På grundval av det beslutet antog kommissionen därefter beslut K(94) 1972 av den 29 juli 1994, beslut K(94) 2613 av den 15 november 1994 och beslut K(94) 3226 av den 29 november 1994, varigenom kommissionen beviljade finansiellt stöd från Europeiska socialfonden (nedan kallad ESF) på ett belopp om 1 897 206 226 euro till åtgärdsprogram avseende turism, industriell utveckling och personalutveckling (nedan kallade åtgärdsprogrammen).

10 Department of Enterprise, Trade and Employment (nedan kallad DETE) var den administrativa myndighet som i Irland fick i uppdrag att genomföra åtgärdsprogrammen.

11 Den 6–10 november och den 4–6 december 2000 åkte kommissionens tjänstemän till Dublin för att, i enlighet med artikel 23.2 i förordning nr 4253/88, utföra kontroller på platsen och undersökningar avseende verksamheter som samfinansierats av ESF under åren 1994–1998. Dessa verksamheter hade bedrivits av National Training and Development Institute (nedan kallat NTDI) och Central Remedial Clinic, under National Rehabilitation Boards ansvar. Kommissionens tjänstemän kontrollerade även den verifieringskedja som DETE tillhandahöll för att kontrollera huruvida de belopp som kommissionen hade utbetalat motsvarade de belopp som hade begärts av de olika slutliga stödmottagare som deltog i åtgärdsprogrammen.

12 Efter dessa kontroller upprättade kommissionen en revisionsrapport som den översände till de irländska myndigheterna genom skrivelse av den 13 februari 2001, och den anmodade dessa att yttra sig över denna. Enligt rapporten innehöll de ansökningar om samfinansiering som hade ingetts inom ramen för åtgärdsprogrammen följande oegentligheter:

— I stället för att uppge alla nationella medel som var avsedda att finansiera projekten hade NTDI endast uppgett de nationella finansieringskällorna upp till ett belopp motsvarande 25 procent av de totala utgifterna, det vill säga upp till den lägsta möjliga procentandel för nationell finansiering som krävs för att samfinansiering av ESF enligt mål 1 skall kunna beviljas.

— Efter att ha tillämpat den omräkningsmekanism som föreskrivs i artikel 5.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 1866/90 av den 2 juli 1990 om förfarandet

vid användningen av ecu i strukturfondernas budget (EGT L 170, s. 36; svensk specialutgåva, område 3, volym 33, s. 32) hade DETE ändrat de belopp som erhölls efter omräkning genom att överföra en del av de icke samfinansierade offentliga utgifterna till de utgifter som samfinansierades.

— De ovannämnda oegentligheterna gav upphov till en alltför stor samfinansiering från gemenskapen och medförde en ändring i verifieringskedjan för de verksamheter som samfinansierades av ESF.

13 Genom skrivelse av den 20 december 2001 underrättade DETE kommissionen om resultatet av dess undersökningar rörande dessa oegentligheter och bemötte slutsatsen i revisionsrapporten.

14 Några nya omständigheter framkom enligt kommissionen inte av dessa undersökningar varför den, genom skrivelse av den 28 februari 2002, inledde förfarandet enligt artikel 24 i förordning nr 4253/88 och anmodade de irländska myndigheterna att inkomma med yttrande.

15 I svaret av den 18 juni 2002, vilket kompletterades med en skrivelse av den 25 juli 2002, medgav de irländska myndigheterna att de ansökningar om samfinansiering som NTDI hade ingett inte hade upprättats i enlighet med ESF:s vedertagna praxis. De uppgav i det avseendet att NTDI, efter kontroll, hade ingett korrigerade ansökningar om samfinansiering för åren 1997 och 1998, men att det däremot inte hade varit möjligt att med samma exakthet göra en korrigering av ansökningarna om samfinansiering för åren 1994–1996, bland annat på grund av att uppgifter hade gått förlorade till följd av att NTDI:s datasystem hade ändrats.

16 Vidare medgav de irländska myndigheterna att de justeringar av ansökningarna om samfinansiering som DETE hade gjort inte var lämpliga. De angav emellertid att dessa justeringar inte medförde någon oberättigad eller alltför omfattande gemenskapsfinansiering, eftersom justeringar endast hade gjorts i de fall där de stödberättigande utgifterna var tillräckligt höga och där ansökningarna om samfinansiering hade undervärderats till följd av att omräkningsmekanismen inte hade beaktats.

17 Slutligen hade korrigeringen och ändringen av ansökningarna om samfinansiering avhjälpt de ofrivilliga avbrotten i verifieringskedjan genom att visa förekomsten av tillräckliga stödberättigande utgifter.

18 Efter att ha bedömt de irländska myndigheternas yttranden beslutade kommissionen, genom det omtvistade beslutet, att sätta ned totalbeloppet för det finansiella gemenskapsstöd som ursprungligen hade beviljats med avseende på åtgärdsprogrammen med 15 614 261 euro.

Talan

19 Till stöd för talan har Irland åberopat fyra grunder, nämligen att det har gjorts en uppenbart oriktig bedömning, att de rättsregler som reglerar tillämpningen av fördraget har åsidosatts, att proportionalitetsprincipen har åsidosatts och att rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts.

Den första grunden: Uppenbart oriktig bedömning

20 Som första grund har Irland anfört att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning i faktiskt och rättsligt hänseende genom att underlåta att ta hänsyn till de korrigeringar som gjordes i ansökningarna om samfinansiering och som avsåg att visa att de konstaterade oegentligheterna inte hade lett till någon oberättigad eller alltför omfattande gemenskapsfinansiering och genom att sätta ned det finansiella stödet från ESF. Eftersom de oegentligheter som kommissionen påtalade i själva verket är förfarandefel av rent teknisk karaktär, som inte har haft någon inverkan på gemenskapens budget, var det obefogat av kommissionen att underlåta att beakta de korrigerade ansökningarna om samfinansiering. Det förhållandet att slutdatumet för de finansiella tabellerna var den 31 december 1999 motiverar inte heller en sådan underlåtelse.

21 Kommissionen har först påpekat att Irland inte har bestritt att de ansökningar om samfinansiering som ingavs innehöll oegentligheter.

22 Kommissionen har vidare hävdat att de korrigeringar som gjordes i ansökningarna om samfinansiering inte kunde beaktas, eftersom de inte hade varit föremål för ett regelrätt förfarande för attestering och eftersom de hade införts efter slutdatumet för de finansiella tabellerna.

23 Kommissionen anser dessutom att de korrigeringar som gjordes i ansökningarna om samfinansiering för åren 1994–1996 inte uppfyllde kravet i artikel 23.3 i förordning nr 4253/88, eftersom de grundade sig på extrapolering och inte åtföljdes av några styrkande handlingar.

24 Slutligen har kommissionen gjort gällande att de oegentligheter som motiverade antagandet av det omtvistade beslutet inte avser huruvida utgifterna är stödberättigande, utan deras finansieringskällor, och att oegentligheterna dessutom har inverkat på de finansiella tabellerna och fondernas programplanering.

25 Domstolen påpekar att enligt artikel 274 EG skall kommissionen, i överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning, genomföra budgeten under eget ansvar och inom ramen för de beviljade anslagen, och medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen för att säkerställa att anslagen används i överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning.

26 Domstolen har i det avseendet redan slagit fast att finansiering från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket av utgifter som nationella myndigheter ådragit sig regleras på så sätt att bara utgifter som de ådragit sig med iakttagande av gemenskapsrätten kan omfattas av gemenskapens budget (dom av den 6 oktober 1993 i mål C-55/91, Italien mot kommissionen, REG 1993, s. I-4813, punkt 67). Denna princip gäller även beviljandet av finansiellt stöd från ESF.

27 Enligt artikel 24.2 i förordning nr 4253/88 får kommissionen reducera, suspendera eller upphäva stödet, om granskningen av en verksamhet eller en åtgärd för vilken finansiellt gemenskapsstöd har beviljats visar någon överträdelse.

28 I förevarande mål är det utrett att Irland, i de yttranden som det ingav inom ramen för det granskningsförfarande som föreskrivs i artikel 24.1 i förordning nr 4253/88 och under förfarandet vid domstolen, varken har bestritt att de oegentligheter som kommissionen har konstaterat föreligger eller lämnat några uppgifter som kan ifrågasätta deras riktighet.

29 Vidare kan domstolen inte godta Irlands ståndpunkt att oegentligheterna är av "teknisk" karaktär och inte inverkar menligt på gemenskapens budget.

30 I artikel 24 i förordning nr 4253/88 görs nämligen inte någon kvantitativ eller kvalitativ skillnad i fråga om de oegentligheter som kan föranleda en nedsättning av stöd.

31 Som generaladvokaten har påpekat i punkt 36 i sitt förslag till avgörande kan även oegentligheter som inte har någon bestämd ekonomisk inverkan allvarligt skada unionens ekonomiska intressen och respekten för gemenskapsrätten och följaktligen motivera att kommissionen tillämpar finansiella korrigeringar.

32 Härav följer att kommissionen hade fog för att sätta ned det finansiella gemenskapsstöd som ursprungligen hade beviljats med avseende på åtgärdsprogrammen.

33 Vad vidare gäller slutdatumet för de finansiella tabellerna, framgår det såväl av ramen för gemenskapsstöd för gemenskapens strukturåtgärder i de regioner i Irland som omfattas av mål 1, för perioden den 1 januari 1994–31 december 1999, som av besluten K(94) 1972, K(94) 2613 och K(94) 3226 att någon ändring i de finansiella tabellerna eller något finansiellt åtagande inte kunde göras efter den 31 december 1999.

34 Eftersom de korrigerade ansökningar om samfinansiering som ingavs av Irland efter detta datum förutsatte en omläggning av ESF:s åtaganden för den aktuella perioden, hade kommissionen även fog för att anse att ansökningarna inte kunde beaktas.

35 Härav följer att talan inte kan bifallas på den första grund som Irland har åberopat.

Den andra grunden: Åsidosättande av de rättsregler som reglerar tillämpningen av fördraget

36 Som andra grund har Irland anfört att kommissionen har åsidosatt artikel 23.1 i förordning nr 4253/88 dels genom att underlåta att anta genomförandebestämmelser på området för finansiell kontroll före år 1997, dels genom att tillämpa kommissionens förordning (EG) nr 2064/97 av den 15 oktober 1997 om fastställande av närmare bestämmelser för genomförandet av förordning nr 4253/88 i fråga om medlemsstaternas finansiella kontroll av verksamhet som samfinansieras av strukturfonderna (EGT L 290, s. 1) retroaktivt på en situation som uppstod i samband med det finansiella stöd från ESF som Irland beviljades för åren 1994–1997.

37 Vidare anser Irland att kommissionen har åsidosatt artikel 24 i förordning nr 4253/88. Kommissionen gjorde nämligen inte en lämplig granskning av ärendet, och de omständigheter som framkom under denna granskning utgör inte allvarliga oegentligheter som motiverar en nedsättning av det finansiella stödet.

38 Slutligen anser Irland att kommissionen även har åsidosatt principen om partnerskap, vilken föreskrivs i artikel 4.1 i förordning nr 2052/88.

39 Kommissionen har hävdat att det försenade antagandet av genomförandebestämmelser på området för finansiell kontroll helt saknar samband med det omtvistade beslutet och att Irland under alla omständigheter borde ha väckt en passivitetstalan med stöd av artikel 232 EG eller en talan om ogiltigförklaring med stöd av artikel 230 EG inom två månader från antagandet av genomförandebestämmelserna.

40 Kommissionen har gjort gällande att förordning nr 2064/97 endast innebär en formalisering av tidigare praxis i fråga om revision och finansiell kontroll och att varje avbrott i verifieringskedjan stred mot bestämmelserna i förordningarna nr 2052/88 och nr 4253/88 även före år 1997.

41 När det gäller åsidosättandet av artikel 24 i förordning nr 4253/88 anser kommissionen att Irland endast har upprepat de anmärkningar som redan framförts inom ramen för den första grunden. Under alla omständigheter har kommissionen förnekat att den har åsidosatt denna bestämmelse. Kommissionen anser att den undersökning som den utförde och den dialog som den inledde med Irland var tillräckliga. Vidare anser kommissionen att de oegentligheter som konstaterades var särskilt allvarliga och således motiverade kommissionens beslut att sätta ned det finansiella gemenskapsstöd som hade beviljats med avseende på åtgärdsprogrammen.

42 Slutligen anser kommissionen att argumentet som avser att artikel 4.1 i förordning nr 2052/88 har åsidosatts inte kan prövas, eftersom Irland endast har åberopat denna bestämmelse utan att närmare ange på vilket sätt bestämmelsen har åsidosatts.

43 Domstolen kan inte godta Irlands argument att kommissionen har åsidosatt artikel 23.1 i förordning nr 4253/88.

44 Att med stöd av artikel 230 EG väcka talan om ogiltigförklaring av ett beslut om att sätta ned ett finansiellt gemenskapsstöd utgör inte rätt tillvägagångssätt för att ifrågasätta det försenade antagandet av de genomförandebestämmelser på området för finansiell kontroll som avses i artikel 23.1 i förordning nr 4253/88. För det syftet hade Irland kunnat angripa kommissionens passivitet genom en passivitetstalan med stöd av artikel 232 EG före antagandet av förordning nr 2064/97 eller genom att angripa denna förordnings giltighet genom att väcka talan om ogiltigförklaring med stöd av artikel 230 EG inom två månader från dess antagande.

45 När det gäller påståendet att förordning nr 2064/97 har tillämpats retroaktivt, räcker det att påpeka att det i det omtvistade beslutet inte hänvisas till någon bestämmelse i den förordningen, utan beslutet grundar sig på bestämmelser som var i kraft vid den aktuella tidpunkten, bland annat artiklarna 4.1 och 13.3 i förordning nr 2052/88 och artiklarna 9.1 och 17.2 i förordning nr 4253/88.

46 Som generaladvokaten har påpekat i punkt 45 i sitt förslag till avgörande krävdes det, redan före antagandet av förordning nr 2064/97, enligt samtliga relevanta bestämmelser som var i kraft att medlemsstater som beviljats finansiellt gemenskapsstöd från strukturfonderna skulle ge alla garantier som gör det möjligt att kontrollera att de faktiska utgifterna inom ramen för projekt som samfinansierats exakt överensstämmer med ansökningarna om finansiellt gemenskapsstöd. Dessa bestämmelser var för det syftet i sig tillräckliga för att sanktionsåtgärder skulle kunna vidtas med avseende på de oegentligheter som de irländska myndigheterna hade gjort sig skyldiga till. I synnerhet var medlemsstaterna enligt artikel 23 i förordning nr 4253/88, på grundval av vilken förordning nr 2064/97 antogs, skyldiga att vidta nödvändiga åtgärder för att regelbundet kontrollera att de verksamheter som finansierades av gemenskapen hade genomförts korrekt, förhindra överträdelser och vidta sanktioner mot sådana samt återkräva medel som förlorats till följd av överträdelse eller försummelse.

47 Domstolen kan inte heller godta Irlands argument att kommissionen har åsidosatt artikel 24 i förordning nr 4253/88.

48 Det framgår nämligen klart av handlingarna i målet att det förfarande som föreskrivs i nämnda bestämmelse har följts. Efter det att kommissionens tjänstemän hade utfört kontroller på plats i november och december 2000 påtalade kommissionen, i en revisionsrapport som den översände till de irländska myndigheterna den 13 februari 2001, ett flertal oegentligheter som framkommit vid dessa kontroller. På grundval av dessa konstateranden meddelade kommissionen dessa myndigheter, genom skrivelse av den 28 februari 2002, att den hade för avsikt att sätta ned det finansiella stödet från ESF med hänvisning till de oriktiga ansökningarna om samfinansiering och bad dem att inkomma med yttrande inom två månader, i enlighet med artikel 24.1 i förordning nr 4253/88.

49 Vidare utgör argumentet en upprepning av den första grund som prövats i förevarande mål, till den del det görs gällande att de konstateranden som kommissionen gjorde inte avser tillräckligt allvarliga oegentligheter för att motivera en nedsättning av det finansiella stödet från ESF.

50 Vad slutligen gäller Irlands påstående att principen om partnerskap har åsidosatts, skall det erinras om att det följer av artikel 38.1 c i domstolens rättegångsregler och av rättspraxis som kan hänföras till denna artikel att en ansökan genom vilken en talan anhängiggjorts skall innehålla uppgifter om föremålet för talan samt en kortfattad framställning av grunderna för denna. Dessa uppgifter skall vara tillräckligt klara och precisa för att svaranden skall kunna förbereda sitt försvar och domstolen skall kunna utöva sin kontroll. Av detta följer att de väsentligaste faktiska och rättsliga omständigheter som talan grundas på, på ett konsekvent och begripligt sätt, skall framgå av innehållet i själva ansökan (dom av den 9 januari 2003 i mål C-178/00, Italien mot kommissionen, REG 2003, s. I-303, punkt 6, och av den 14 oktober 2004 i mål C-55/03, kommissionen mot Spanien, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 23).

51 Så är inte fallet med Irlands argument att kommissionen har åsidosatt principen om partnerskap. I ansökan har Irland nämligen endast åberopat att denna princip har åsidosatts utan att ange de faktiska och rättsliga omständigheter som detta påstående grundas på.

52 Följaktligen kan talan inte prövas på den andra grunden i den del den avser att principen om partnerskap har åsidosatts.

53 Härav följer att i den del talan kan prövas på Irlands andra grund skall den lämnas utan bifall.

Den tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

54 Som tredje grund har Irland hävdat att beslutet att sätta ned stödet från ESF är oproportionerligt. Kommissionen hade nämligen kunnat uppnå det eftersträvade målet på andra sätt. Kommissionen hade bland annat kunnat beakta de förklaringar och de korrigeringar som de irländska myndigheterna presenterade.

55 I andra hand anser Irland att det belopp som återkrävs är oproportionerligt.

56 Kommissionen har hävdat att den, med hänsyn till de oegentligheter som framkom i förevarande fall och i enlighet med principerna för en sund ekonomisk förvaltning, vilka den är skyldig att följa enligt artikel 274 EG, inte hade något annat val än att sätta ned det finansiella gemenskapsstödet med åtminstone ett belopp som motsvarade dessa oegentligheters påverkan. Under dessa förhållanden strider inte det omtvistade beslutet mot proportionalitetsprincipen.

57 Domstolen påpekar att i fråga om strukturfonder är det artikel 24.2 i förordning nr 4253/88 som utgör den rättsliga grunden för varje krav på återbetalning från kommissionen (dom av den 24 januari 2002 i mål C-500/99 P, Conserve Italia mot kommissionen, REG 2002, s. I-867, punkt 88).

58 När det vid granskningen av ärendet framkommer att det finansiella stödet delvis är oberättigat, på grund av att det föreligger en oegentlighet, har kommissionen rätt att sätta ned stödet enligt denna bestämmelse.

59 I förevarande mål står det klart att kommissionen, genom det omtvistade beslutet, satte ned det finansiella stödet från ESF med ett belopp som motsvarade de konstaterade oegentligheternas påverkan endast i syfte att undanta otillåtna eller omotiverade utgifter från gemenskapens samfinansiering.

60 Härav följer att den nedsättning som gjordes är förenlig med proportionalitetsprincipen.

61 Följaktligen kan talan inte bifallas på den tredje grund som Irland har åberopat.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen

62 Som fjärde grund har Irland hävdat att det uppstod berättigade förväntningar på att de korrigerade ansökningarna om samfinansiering skulle beaktas genom att kommissionen bad Irland, i samband med de kontakter som följde efter den kontroll på plats som utfördes av kommissionens tjänstemän, att kontrollera och korrigera ansökningarna om samfinansiering. Dessa berättigade förväntningar förstärktes för övrigt av att kommissionen, i sin tidigare praxis, tillåtit en ändring av sådana ansökningar när utgifter som inte berättigar till stöd påvisats.

63 Vidare anser Irland att kommissionen har åsidosatt rättssäkerhetsprincipen, genom att svika dessa förväntningar och genom att grunda det omtvistade beslutet på bestämmelser som inte föreskrevs i den lagstiftning som var tillämplig vid den aktuella tidpunkten eller på bestämmelser som var vaga.

64 Kommissionen har hävdat att de irländska myndigheterna, med hänsyn till de konstaterade oegentligheterna, saknade fog för att ha berättigade förväntningar på att de skulle beviljas den begärda samfinansieringen. De berättigade förväntningar som en stödmottagare kan ha på att stödet kommer att utbetalas till denne upphör nämligen så snart stödmottagaren gör sig skyldig till en oegentlighet. Vidare föreligger det inte någon omständighet som visar att de irländska myndigheterna hade fått en försäkran om att ansökningarna om samfinansiering inte innehöll några oegentligheter eller att oegentligheterna inte skulle föranleda någon nedsättning av det finansiella stödet från ESF.

65 Kommissionen anser att rättssäkerhetsprincipen har iakttagits, eftersom den, genom det omtvistade beslutet, endast har tillämpat den lagstiftning som var tillämplig vid den aktuella tidpunkten, enligt vilken krav på återbetalning av belopp som felaktigt utbetalats av ESF kan ställas när det har fastställts att det föreligger en oegentlighet.

66 Domstolen konstaterar att det inte framgår av handlingarna i förevarande mål att kommissionen gav Irland tydliga försäkringar som kunde väcka befogade förhoppningar hos denna medlemsstat om att kommissionen skulle beakta de korrigerade ansökningarna om samfinansiering och att den inte skulle sätta ned det finansiella stöd som hänförde sig till de konstaterade oegentligheterna.

67 Följaktligen kan det inte anses att kommissionen har åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar genom att anta det omtvistade beslutet.

68 Vidare framgår det av fast rättspraxis att det förhållandet att kommissionen inte har gjort en rättelse som den borde ha gjort under ett tidigare räkenskapsår utan av billighetsskäl har tolererat oegentligheter inte innebär att den berörda medlemsstaten har rätt att kräva att oegentligheter som begås under följande räkenskapsår behandlas på samma sätt med stöd av rättsäkerhetsprincipen eller principen om skydd för berättigade förväntningar (dom av den 6 oktober 1993 i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 67, domen i det ovannämnda målet Tyskland mot kommissionen, punkt 12, och dom av den 6 december 2001 i mål C-373/99, Grekland mot kommissionen, REG 2001, s. I-9619, punkt 56).

69 Det kan inte heller anses att rättssäkerhetsprincipen, vilken kräver att rättsregler skall vara klara och precisa och som syftar till att säkerställa förutsebarheten rörande de situationer och rättsförhållanden som omfattas av gemenskapsrätten (dom av den 15 februari 1996 i mål C-63/93, Duff m.fl., REG 1996, s. I-569, punkt 20), har åsidosatts genom det omtvistade beslutet, eftersom det i den lagstiftning som var tillämplig vid den aktuella tidpunkten föreskrevs en möjlighet för kommissionen att sätta ned det finansiella stödet om det fastställdes att det förelåg en oegentlighet.

70 Följaktligen kan talan inte bifallas på den fjärde grund som Irland har åberopat.

71 Mot bakgrund av det ovan anförda skall talan ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

72 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Irland skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Irland har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar domstolen (andra avdelningen) följande dom:

1) Talan ogillas.

2) Irland skall ersätta rättegångskostnaderna.

Underskrifter